

t✓cker om OVANÅKER

CHARLOTTE OLSSON ÄR
*hundförare i
Hemvärnet*

MIKAEL GUSTAFSSON SER ATT
*Alfta Bordtennis-
klubb ökar mest*

FRILUFTSFRÄMJANDET

lär andra åka slalom

Edsbyn & Alfta
Ovanåkers kommun

Innehåll #2 2025

4-7

10-12

LEDARE & VI BAKOM TIDNINGEN **3**

KERSTIN, ANKI OCH XIV LÄGGER PUSSEL PÅ NORRA SKOLAN **4-7**

KANNIKA MASSERAR PÅ BÅDE THAILÄNDSKT OCH SVENSKT VIS **8-9**

ANNALENA ASPENFELT, BOKÄLSKARE OCH BIBLIOTEKARIE **10-12**

DETTA HÄNDER I JUL **13**

FRILUFTSFRÄMJANDET LÄR ANDRA ÅKA SLALOM **14-17**

MONA ROSENQVIST SYR FOLKDRÄKTER **18-21**

MIKAEL "MICKE" GUSTAFSSON, BORDTENNISVETERAN **22-23**

CHARLOTTE OLSSON TRÄNAR SPÅRHUND TILL HEMVÄRNET **24-27**

KORSORD **28**

14-17

Hoppet börjar här

Under Region Gävleborgs framtogsdag handlade samtalen om utveckling och framtid. Men det som fastnade mest hos mig var vikten av hopp. Hoppet om att vi, här i vår del av länet, kan fortsätta bygga något starkt framåt. Det handlar inte bara om projekt och planer det handlar om människor som möts, lyssnar och vågar tro på förändring. Jag gick därifrån med en större känsla av att det faktiskt går att förändra saker tillsammans.

För att känna hopp behöver man må bra. Och att må bra handlar ofta om något enkelt, men samtidigt stort, som att få vara del av en gemenskap. Att ha människor omkring sig som man delar något med. Ett skratt, en uppgift, ett mål. Därför går mina tankar ofta till föreningslivet, till församlingarna och till företagen, det som bär stora delar av vår bygd på sina axlar, ofta utan att göra något större väsen av sig.

Föreningslivet är mer än aktiviteter och möten. Det är en väv av relationer, ett vaccin mot ensamhet, en skola i demokrati och en motor för lokalt engagemang. Att stå i en idrottshall och heja på barnen som precis lyckats passa bollen rätt. Att sitta vid kaffebordet i bygdegården, att mötas i körsång, på jakt, i teaterföreningen eller på en kvällspromenad med pensionärsföreningen. Det är där gemenskapen finns, i de små ögonblicken. Jag tror att det är i föreningslivet vi hittar en av våra största styrkor. Det är där framtidstron växer, inte som stora ord på en scen, utan som små handlingar, vecka efter vecka. Och det är där som hoppet tar form i mötet mellan människor som bryr sig.

Här i Ovanåkers kommun har vi många sådana platser. Föreningar som bär traditioner vidare, som skapar framtidstro och som håller samman våra orter från Edsbyn & Alftas centrum till alla byarna runt om. Varje gång någon öppnar dörren till klubblokalen, varje gång en eldsjäl

Hans Jonsson.

säger "kom och var med", då händer något viktigt.

I det här numret av Tycker om Ovanåker kan vi läsa om några av alla dessa föreningar och människorna bakom dem. De som, utan att alltid märkas, gör våra liv lite rikare, och vår framtid lite ljusare. För hoppet finns inte långt borta, det finns här hos oss.

Hans Jonsson (C)
Kommunrådsledare

E-post hans.jonsson@ovanaker.se
Tfn 070-345 72 66

Vi bakom tidningen

NIKLAS
STAGVALL
Kommunikatör

ULRICA
LEANDERSSON
Kommunikationschef

CHRISTIAN
OLARS
Socialt ansvarig
samordnare

JOHANNES
GÖTHLUND
Kommunikatör

JENS
HEDMAN

JOSEFIN
HALLSTRÖM
Kommunikatör

KATARINA
OLARS
Kommunikatör

Tycker om Ovanåker är en informationstidning som utges av Ovanåkers kommun

Ovanåkers kommun
828 80 Edsbyn
Tfn 0271-570 00 (vx)
Fax 0271-570 01
E-post kommun@ovanaker.se

Tycker om Ovanåker delas ut till samtliga hushåll i Ovanåkers kommun samt till prenumeranter i övriga landet.

Vill du som inte bor i Ovanåkers kommun få Tycker om Ovanåker i postlådan? Prenumerera på tidningen på ovanaker.se/tyckeromovanaker.

UPPLAGA
7 000 ex

ANSVARIG UTGIVARE
Yoomi Renström (S)

REDAKTIONSCHEF
Ulrica Leandersson
tfn 0271-571 20
ulrica.leandersson@ovanaker.se

REDAKTIONSGRUPP
Niklas Stagvall, Johannes Göthlund, Christian Olars, Ulrica Leandersson, Josefin Hallström, Jens Hedman, Katarina Olars.

GRAFISK FORM & PRODUKTION
Ovanåkers kommun

TRYCK
Gävle Offset AB

FOTO OMSLAG
Christian Olars

PRENUMERATION OCH AVPRENUMERATION
Om du inte vill ha den här tidningen längre, om du flyttar eller om du vet någon annan som vill ha tidningen, meddela oss!

ovanaker.se/tyckeromovanaker
Ulrica Leandersson, tfn 0271-571 20,
ulrica.leandersson@ovanaker.se

BITNA AV BITARNA

TEXT & FOTO: JOHANNES GÖTHLUND.

Två dagar i veckan samlas pusselgruppen Pusselbiten på Norra skolan i Edsbyn för att lägga allt från små vardagspussel till stora mästerverk. Lika mycket som det handlar om bitar och motiv, handlar det om gemenskap, skratt och en stunds avkoppling. Men husregeln är tydlig: Ingen får lämna rummet förrän de lagt minst en bit.

Det hela började under pandemin, när Kerstin Elg kände att ensamheten blev för påtaglig. Hon startade en Facebook-grupp för pusselintresserade, som snabbt växte. När allt fler uttryckte en önskan om att kunna pussla tillsammans började jakten på en lokal och snart fann de sitt nya hem på Norra skolan i Edsbyn. Sedan dess träffas de på söndagar och onsdagar för att lägga allt från små vardagspussel till stora mastodontverk på flera tusen bitar. Det största gruppen lagt hittills var på hela 9 000 bitar.

Gruppen lånar även ut pussel till andra och har just nu omkring 40 pussel på vift. De säljer och skänker ibland pussel vidare och Kerstin menar att gruppen fyller en viktig funktion i en tid där ensamhet är vanlig. Hon beskriver Pusselbiten som en slags syjunta.

– Ja, här är man ju inte till sån stor hjälp, när man inte ens ser vad det föreställer, skrattar Anki när hon kikar förbi hos Xiv.

Kerstin tycker att gruppen spelar en viktig roll i en tid när många känner sig ensamma.

– Skillnaden är väl bara att vi lägger pussel istället för att sy, men vi skrattar och skvallrar lika mycket! säger hon glatt och sätter sig vid ett av borden.

Vid bordet får hon sällskap av Anki Carlson Hansen, som letar de sista bitarna till ett nästintill färdigt pussel av Jan van Haasteren – ett välkänt namn i pusselvärlden och Ankis absoluta favorit. Det är

SORTERINGEN ÄR LITE SÅDÄR... DET ÄR VÄL MEST "FIFTY SHADES OF BRUNT" ÖVERALLT.

färgerna tillsammans med alla roliga och återkommande figurer och detaljer som tilltalar henne.

Teknikerna för pusslandet är lika varierande som personliga, och Anki berättar om en liten ovana hon har.

– Ibland kan jag hjälpa någon att leta en specifik bit hur länge som helst innan jag inser att jag hela tiden suttit med den

i handen, skrattar hon, medan de övriga deltagarna nickar instämmande och ler.

Vid ett annat bord sitter Xiv Modig som för tillfället brottas med ett 40 år gammalt 4 000-bitarspussel med motivet Battle of Alexander – ett motiv som skulle få de flesta att ge upp redan vid rambygget.

– Sorteringen är lite sådär... Det är väl mest "fifty shades of brunt" överallt, säger Xiv och skrattar när hon tittar ut över de snarlika bitarna som delats upp på diverse papperstallrikar och brickor.

Till skillnad från Anki föredrar Xiv stora och framför allt svåra pussel och menar att en bra kväll kan vara att lyckas lägga 20 bitar på tre timmar. Hon är även specialist på himmel och när ett stort blått fält ska läggas tillkallas hon direkt.

– Det är så skönt med himmel, då slipper jag titta på kartongen. Alla andra sorterar dessutom fram bitarna åt mig, säger hon med ett brett leende.

Deltagarantalet på träffarna varierar men de ser en tydlig ökning inför och under Pusselkampen – tävlingen som arrangeras flera gånger om året och där Pusselbiten stått som vinnare två gånger. Första gången de deltog gjorde de det mest på skoj, men deras lag vann sin klass med ett 500-bitarspussel på 37 minuter. Sedan dess har tävlingslusten fått fäste och de har alltid siktet inställt på nästa utmaning.

Pusselbiten letar ständigt efter fler som vill vara med och dela känslan av att få ihop ett svårt parti eller att se en vacker bild växa fram från ingenting. Alla åldrar är välkomna och den som deltar gör det helt i sin egen takt och helt utan krav – bortsett från ett självklart sådant:

– Yes! Nu får jag gå hem sen också – för nu har jag lagt en bit! ropar Kerstin.

VILL DU VARA MED?

När: Onsdagar kl. 10 och 18, söndagar kl. 17

Var: Norra skolan, Edsbyn

Facebook: Pusselbiten Alfta-Edsbyn-Bollnäs

Kannika uppfyllde sin dröm om att starta eget

TEXT: ULRICA LEANDERSSON. FOTO: NIKLAS STAGVALL.

Kannika flyttade till Sverige för 20 år sedan med en dröm om att hjälpa människor. Nu driver hon Kannika Nuad Thai, som erbjuder en blandning av svensk och thailändsk massage. När hon flyttade verksamheten till nya lokaler i Edsbyn växte hennes kundkrets och hon kunde ägna sig åt den på heltid.

Varma stenar, som används i Thailand, är något som Kannika och hennes kunder tycker om.

Redan när Kannika flyttade till Sverige för nästan 20 år sen drömde hon om att starta eget företag.

– Jag vill hjälpa människor att må bra, det var därför jag blev massör. Efter att ha gått en starta eget-kurs som Ovanåkers kommun anordnar startade jag mitt företag, säger Kannika.

Företaget Kannika Nuad Thai startades först hemma i villan där Kannika bor med sin man Jens, men för ca 3 år sedan

” Jag älskar den svenska naturen. Det bästa jag vet är att vara ute i skogen.

flyttade hon företaget till nya lokaler efter Långgatan i Edsbyn. Utbildningarna har hon mestadels gått i Thailand. Samtidigt som hon hälsat på sin mamma

och syskon som bor kvar i Thailand har hon gått olika kurser.

– När jag startade mitt företag 2020 jobbade jag halvtid som personlig assistent men när jag för tre år sen flyttade till en ny lokal och min kundkrets växte kunde jag ägna mig åt mitt företag på heltid.

Den massagestil som Kannika har är en blandning mellan svensk och Thailändsk massage. Exempelvis varma stenar är något som används i Thailand och det tycker Kannika, och hennes kunder, om.

Fakta

Namn: Kannika Srisuwan

Familj: Maken Jens, den vuxna sonen Am, mamma och syskon i Thailand

Största skillnaden mellan Sverige och Thailand: Vädret! Jag saknar värmen men älskar den svenska naturen. I Thailand är stora områden så torra och här är allt grönt.

Gör helst en ledig dag: Åker till skogen för att plocka bär och svamp. Eller bara vara. Ibland tillsammans med svärmor men även ensam.

Höst och vinter är det högre tryck på Kannikas efterfrågade massagetider vilket hon tror beror på det kalla vädret och att man spänner sig. Väntetiden för att få en massagetid kan vara ganska lång. Drömmen är därför att i framtiden utöka företaget med en till thaimassör. Det skulle kunna minska väntetiderna och ge möjlighet till snabbare tider. Än så länge är det bara en framtidsdröm men i lokalen finns ett till rum som skulle kunna användas av någon annan.

På frågan om vad Kannika gillar att göra på fritiden kommer svaret snabbt och glädjen syns tydligt:

– Jag älskar den svenska naturen. Det bästa jag vet är att vara ute i skogen, plocka bär och svamp eller bara åka på utflykter. Jag tycker också om att jobba i min trädgård, odla grönsaker och blommor, men jag kan sakna det varma vädret i Thailand, säger Kannika och skrattar.

Bibliotekarien som inte hyschar

TEXT: JENS HEDMAN. FOTO: KATARINA OLARS.

Att läsa en ny spännande bok är som att stifta en ny bekantskap. Att läsa en bra bok som du en gång redan läst, är som att återse en kär gammal vän. Någon som känner igen den känslan, och väl känner till den där underbara känslan att gå in i en helt annan värld när man håller de där pärmarna i händerna, är Annalena Aspenfelt, bibliotekarie. Hon var bokälskare redan som liten och lärd att läsa vid fem års ålder, med en kärlek till böcker som knappast lär svalna!

Annalena var fem år gammal när hon troligen av envishet lärde sig läsa, så att hon kunde läsa så mycket hon ville ur familjens barnböcker.

– Den första boken minns jag så väl, det var Jesper och Jessica av Stig Weimar som handlade om två hundar. Den var såklart lättläst, säger hon.

Och från den boken var det ett flöde av barn och ungdomsböcker som kom in i Annalenas liv; Wahlströmsböckerna med dess karaktäristiska gröna och röda ryggar, *Jolly!* och Enid Blytons *Fem*-böckerna. Vid äldre åldrar öppnade sig fantasyns värld med Terry Pratchetts *Discworld*-serie och såklart Tolkiens *Sagan om Ringen*. Med en sådan läslust redan som liten visste hon: “Det är bibliotekarie jag ska bli!”

Den känslan höll i sig och efter att livet kom lite mellan henne och drömmen började hon jobba som bibliotekarie år 2016, och år 2020 var hon färdig med sin utbildning.

Snabba frågor

Bokrekommendation?

Drömmen om Okapin av Marina Leko.

Vart sitter du helst och läser?

Hemma i min fätölj!

Den du läser just nu?

Nattyxne - Hällpetters Maria Bergström.

Favoritsnacksen när du läser?

Choklad! Men det går alltid hem, även när man inte läser!

Hamnade du då rätt till slut? Var det som du hade föreställt dig att få jobba som bibliotekarie?

– Oh ja. Det här är allt jag kunnat drömma om. Det är en livslång dröm som gått i uppfyllelse - och det är lika bra som jag föreställt mig. Att få hjälpa folk, att tipsa om böcker, allt det kreativa man kan jobba med! Läsförmedlingen! Det finns så mycket i det här jobbet! säger hon.

Men vad innebär det då att vara en modern bibliotekarie? För det är också ett yrke som har förändrats kan man ana. Kanske allas vår bild av en hyschande sträng bibliotekarie lever kvar?

– Vi går inte omkring och hyschar folk - om de inte är otroligt högljudda såklart! berättar Annalena skrattande och förklarar vidare.

– Det är så mycket som ingår i rollen, det är såklart det rent klassiska att hjälpa folk hitta böcker och låna ut dessa bakom disk, men det är också besök av skolklasser,

hjälpa folk söka information, läsgrupper för barn, hjälpa folk hitta busstider och telefonnummer, olika projekt med läsförmedlingen, dela ut böcker på de olika boendena och till de som inte kan ta sig till biblioteket själva.

” Ett modernt bibliotek är en social plats.

Den är en demokratiskt utjämnande institution de svenska biblioteken, den service som våra bibliotek ger till de som kanske inte har en dator eller smartphone hemma. Då kan de komma till biblioteket och få hjälp att hitta information.

– Vi är och ska vara informations-specialister, det är en roll vi har gentemot medborgarna, säger Annalena och fortsätter berätta om rollen ett bibliotek

spelar i samhället:

– Ett modern bibliotek är en social plats. Dit du kan komma och såklart låna böcker, men också få hjälp med allt möjligt. För vissa kanske det är den enda sociala tillvaron de har, berättar hon.

Det finns ju också så mycket mer att låna, berättar hon; allt från tv-spel och brädspel till filmer och skivor. Allt för medborgarna att låna. En god demokratisk idé, där alla ges samma förutsättningar.

Så alla böcker då såklart. För den bokälskande individen är biblioteket alltid en kär plats. Där ryms så otroligt mycket mellan hyllorna; oändliga världar, spännande tankar och möjligheten att fly verkligheten in i någon annans tankar.

– Jag önskar bara att de som inte läser så mycket kunde börja göra det, så de också fick uppleva den där magiska känslan att gå in i en annan värld, säger Annalena.

Så säger bara en äkta bokälskare - vi som vet, vi känner igen beskrivningen.

Detta händer i Jul

Julen i Ovanåkers kommun bjuder på stämningsfulla upplevelser för hela familjen. Här väntar traditionella julmarknader, Luciafiranden och glittrande ljus i vintermörkret. Runt om i bygden fylls kyrkor och bygdegårdar av sång och gemenskap. Julens evenemang och aktiviteter hittar du på

ovanaker.se/dettahander

BRINNER FÖR ATT LÄRA ANDRA ÅKA SKIDOR

TEXT: JOSEFIN HALLSTRÖM. FOTO: CHRISTIAN OLARS OCH PRIVAT.

Alla som någon gång har besökt Edsbybacken under vintertid har sett dem. De blå jackorna med långa svansar efter sig av barn och ungdomar som ringlar ned för backen. Friluftsförbundet har många ledare som vinter efter vinter ställer upp för att barn, unga och även vuxna ska få de bästa förutsättningarna för att lära sig att åka slalom.

Cecilia Nilsson, Hans Widarsson, Robert Persson och Per Westling delar alla intresset av att lära ut slalomåkning.

Det var inte direkt en vintlig och ljus dag som mötte oss den där eftermiddagen i oktober. Personligheterna vi mötte där lyste däremot upp den grådassiga kvällen desto mer. Cecilia Nilsson, Robert Persson, Hans Widarsson och Per Westling strålade alla fyra som solen när de fick

DET HÄR ÄR INTE MÖJLIGT UTAN ALLA LEDARE. DET ÄR OTROLIGT ENGAGERADE LEDARE ÄR FRÅN ÅR SOM STÄLLER UPP PÅ SIN FRITID.

berätta om det de brinner för mest – att få lära andra att åka slalomskidor. Per och Robert har varit en del av friluftsförbundet verksamhet sedan 80-talet medan Hans och Cecilia kommer tätt därefter med 15 respektive 30 år i slalomskolans tjänst. De är absolut inte ensamma om detta engagemang däremot.

– Man kan se den här backen som en plantskola. Vi gör ju de förberedande kunskaperna. Det här är en start av just skidåkning utför. Man ser dem sen i backen och då kanske de åker i hoppbacken. Man ser att de är här och har vidareutvecklats, säger Robert.

Undertecknad själv lärde sig att åka

Med ledarnas hjälp lär sig eleverna att bemästra skidliften. Foto: Privat.

Friluftsförbundets engagerade ledare får tillsammans verksamheten att gå runt. Foto: Privat.

skidor med hjälp av Robert och Per för över 20 år sedan. Men ingen av dem är inställd på att lägga skidorna på hyllan, inte än på ett tag. Och de är fler med dem som brinner för skidåkning och att lära andra att åka skidor.

– Det här är inte möjligt utan alla ledare. Det är otroligt engagerade ledare år från år som ställer upp på sin fritid och gör detta på ett så engagerat sätt. Det är ett roligt gäng som är helt fantastiska. En stor eloge till dem, för utan dem hade det aldrig gått, säger Cecilia och får medhåll från alla tre.

Friluftsförbundets skidskola inrymmer varje år runt 80 deltagare och ett 20-tal ledare. Och de alla är rungande överens om att det bästa med att vara skidlärare är att varje år få se sina elever utvecklas i backen. Vissa elever kommer till och med tillbaka till skidskolan efter några år, då i egenskap av skidlärare.

– I vinter får vi en ny bana och så kommer Hälge att flytta in i backen. Vem vet, han kanske kommer och hälsar på under avslutningen? Säger Hans och ler med en hemlighetsfull blick.

När vi nästan är klara med intervjun så påpekar de alla en sista gång hur mycket de uppskattar alla ledare som ställer upp för skidskolan och bidrar med slalomglädje till alla barn och unga – för utan dem hade skidskolan inte gått runt.

Foto: Privat.

Med tradition i varje söm

TEXT: JOSEFIN HALLSTRÖM. FOTO: KATARINA OLARS.

Längs Gundbogatan i Alfta står en rad äldre hus i stil med Hälsingegårdarna. De bryter av mot den andra sidan av vägen där moderna tegelhus reser sig. Här, i ett av de gamla husen där tiden tycks stå stilla, driver Mona Rosenqvist sitt dräktmakeri – en plats fylld dräktdelar, tygstycken och mönster från både dåtid och nutid.

Det är svårt att tänka sig en bättre plats för att utföra det hantverk som folkdräkten är.

För dräktintresserade är Monas Dräkt-makeri i Alfta ett välkänt namn. Hon har gjort sig ett namn inom dräktsömnad och är omtalad i dräktkretsar över hela landet. Resan började med att hon och hennes mamma skulle på konfirmation i Gagnef. En ort som likt många andra i Dalarna präglas av en stark dräkttradition. Kort därefter började de båda i en studiecirkel i dräktsömnad. 1983 sydde Mona sin första Alftadräkt, och när kursledaren började se dåligt fick hon frågan om att hjälpa till.

- Jag vävde band åt henne och hjälpte till med broderier. Till slut ville hon att jag skulle ta över alltihop. Men jag sa att då måste jag ju gå kurs - jag ville veta mer om allt, berättar Mona.

Det blev tio kurser på Kävesta folkhögskola i Örebro, och 1988 började Mona själv leda cirklar. Tio år senare fick hon ett samtal som skulle förändra allt. Hemslöjdskonsulenten ville att Mona skulle ställa ut på utställningen "Slöjden är här, slöjden är härlig" på Liljevalchs i Stockholm.

- Då tänkte jag att ska jag ända till Stockholm, så måste jag starta firma. Det kändes så roligt att få göra det på riktigt med pappersarbete och allt sånt, säger

- Den här har det dansats både disco och hambo i, den sitter på ordentligt och är mjuk och följsam, säger Mona om bindemössan med underhätta med spetskant som hon själv har broderat.

hon och skrattar.

Så föddes ett namn som i dag är välkänt över hela landet. Mona har synts i allt från Ica-Kuriren till sociala medier där hennes kunskap delas flitigt. Trots uppmärksamheten är hon ödmjuk inför sitt arbete.

I dräktmakeriet samlas kvinnor i olika åldrar kring sina olika arbeten på sina folkdräkter. Det pratas, skrattas och dricks kaffe medan nålarna glimmar i lampans sken. Flera deltagare har gått i årtal - inte bara för att sy, utan för gemenskapen.

- Jag är ju pensionär egentligen, men

det är så roligt det här. Vi kallar det inte cirklar längre - nu är det dräktkvällar, säger hon.

Intresset för folkdräkter har fått nytt liv. Allt fler unga väljer att bära dräkt vid högtider som student, vigsel och dop. Många ärver sina dräkter eller får dem i gåva, som till exempel i 30- eller 50-års-present erfar Mona.

I Ovanåkers kommun lever både Alftadräkten och Ovanåkersdräkten vidare - och tack vare Monas outtröttliga engagemang för att folkdräkten ska fortsätta leva får hantverket nytt liv.

”Jag är ju pensionär egentligen, men det är så roligt det här.

Ett foto av Agnes Andersson med kvinnor från Alfta pryder väggen i Monas ateljé.

ALFTA BORDTENNIS- KLUBB ÖKAR MEST

TEXT: JOSEFIN HALLSTRÖM. FOTO: NIKLAS STAGVALL.

Bordtennis är en sport som i många år spelats på skolgårdar och i kapprum. En sport som många känner till. Förra året hände däremot något. Truls Möregårdh, en svensk bordtennisspelare, tog hem två OS-silver i Paris och intresset för bordtennis exploderade i Sverige. Man pratade om Truls-effekten. En effekt som även tagit sig till Alfta sporthall och Alfta bordtennisklubb.

Mikael "Micke" Gustafsson är ett välkänd namn inom bordtennis i Ovanåkers kommun.

För någon som redan är bevandrad i bordtennis i Ovanåkers kommun så är Mikael "Micke" Gustafsson ett välkänt namn. Micke har spelat bordtennis sedan 1974 och även om han funderat många gånger på att lägga racketen på hyllan så känns det ganska långt borta för veteranen. När vi frågar om Truls framgångar och om den så kallade Truls-effekten har nått Alfta bordtennis-klubb så är han snabb på att svara.

– Vi har ju hunnit uppleva det här två gånger. Först JO-effekten när Jan-Ove Waldner slog igenom och nu Truls-effekten. Vi gick från trettio spelande till runt åttio

nu efter att Truls spelade OS, berättar Micke.

Barn och unga står i kö för att få spela bordtennis och även om föreningen är glada för det ökade intresset så känner de ofta att de inte räcker till. Samtidigt som klubben växer så är det många olika klubbar som ska samsas om tiderna i sporthallen.

– Vi fick läsa i tidningen för ett tag sedan att vi var den förening som ökade mest i medlemsantal i Ovanåker, så det var ju väldigt kul att se. Det hade vi ingen aning om! Säger Micke och ler glatt.

Eftersom att bordtennis är en sport som många ofta kommer i kontakt med

”

**DET ÄR SÅ ROLIGT NÄR DE
KOMMER TILLBAKA TILL
TRÄNINGEN OCH MAN SER
HUR DE HAR BLIVIT BÄTTRE.**

via skolan så föds ofta intresset redan där och man letar sig vidare till en klubb att utvecklas i. Både Micke och hans ledar-kamrat Reine Lundqvist påpekar att sporten är något för alla. Oavsett kön eller ålder spelar man på samma villkor då man oftast spelar efter ranking och inte ålder.

– Det är så roligt när de kommer tillbaka till träningen och man ser hur de har blivit bättre. Man får se utvecklingen, berättar Micke.

Liksom många andra föreningar så lyfter han några saker som det viktigaste; gemenskap och vänner. Han välkomnar gärna en förnyring i klubben och vill att fler barn och unga ska hitta bordtennisen. Även om han tänkt tanken på att lägga racketen på hyllan så verkar det inte vara aktuellt just nu – det är helt enkelt för roligt med bordtennis!

Fias energi är outtömlig och kallas därför kärleksfullt av matte för "Yrvädret".

PÅ SPÅRET MED HEMVÄRNETS BÄSTA SENSORER

TEXT: JOHANNES GÖTHLUND. FOTO: KATARINA OLARS.

För 32 år sedan lämnade Charlotte "Lotta" Olsson storstadslivet i Stockholm för lugnet i Lillbo utanför Edsbyn. Här fann hon både sitt hem och sitt kall – att arbeta med människor och hundar. Som hundförare i Hemvärdnet kombinerar hon sin kärlek till djur med viljan att göra skillnad.

Lotta bor i Lillbo tillsammans med maken Lollo och deras två schäfrar, Fia och Heidi. Hon har arbetat i hemtjänsten i över tre decennier och beskriver sitt arbete som meningsfullt och roligt. Men det är ute i skogen, med hundarna, som hon hittar sitt lugn.

Vägen till Hemvärdnet började av en slump. En tidigare hund väckte hennes intresse för spårarbete och när hon fick möjlighet att ta hand om en patrullhund via Försvarmaktens hundtjänstenhet tog hon chansen. Sedan dess har hon deltagit i flera övningar, utbildat sig till instruktör och tävlat – med en femteplats i Försvarmaktsmästerskapen som bästa resultat.

Arbetet som hundförare kräver tålamod, lyhördhet och tillit. Hundarna tränas för

att markera på vind, ljud och spår – alltid med lek som belöning. Redan som valpar får de lära sig att arbeta genom glädje och nyfikenhet. När hundarna markerar korrekt får de snabbt en leksak kastad till sig som en efterlängtat hittelön.

Fia, som snart fyller tre år, är fortfarande i början av sin karriär. Hennes energi är outtömlig och hennes arbetslust smittar av sig. Den erfarna och pensionerade Heidi får däremot numera stanna hemma – något hon själv har svårt att acceptera. När uniformen kommer fram och Lotta gör sig redo för övning eller träning märks det tydligt att Heidi helst skulle följa med ännu en gång.

Men även som pensionär har Heidi inte lagt arbetslusten på hyllan. I stället har hon fått ett nytt uppdrag – att hjälpa

VILL DU VETA MER OM HUNDTJÄNSTEN INOM HEMVÄRNET?

Lotta är Tjänstehundsansvarig på Edsbyns BK och blir gärna kontaktad om någon vill veta mer om arbetet!

E-post: 917oolsson@gmail.com

FAKTA

Namn: Charlotte "Lotta" Olsson.

Ålder: 62 år.

Bor: Lillbo, Edsbyn.

Familj: Maken Lollo, tre barn, tre bonusbarn och två schäfrar.

Tycker om Ovanåker: Att det är en lugn och stressfri kommun med naturen som den lyxigaste tillgången.

människor att hitta borttappade föremål. Genom åren har de fått många förfrågningar från privatpersoner som behövt hjälp att hitta allt från nycklar till mobiltelefoner och hittills har Heidi sparat upp ett tjugotal försvunna saker.

– Hon söker tills hon hittar något, utan att veta vad det är hon letar efter, berättar Lotta med ett leende. Ibland kommer hon tillbaka med en pinne i munnen, som om hon frågar: "Den här då, tanten, blir den bra?" Då får man såklart berömma henne, men snabbt styra om fokus till att fortsätta söka.

Att arbeta med hund i Hemvärdet är

mer än bara övning och disciplin. Det handlar om samarbete, förtroende och glädjen i att bidra. Under åren har Lotta

HUNDARNA ÄR HEMVÄRNETS BÄSTA SENSORER. I MÖRKER FINNS DET INGET SOM KAN MÄTA SIG MED DEM.

deltagit i flera eftersök tillsammans med sina hundar. Hon berättar att det råder brist på hundförare och att behovet är stort. Hundarna är, som hon säger, Hemvärdets bästa sensorer.

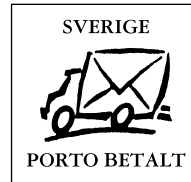
– I mörker finns det inget som kan mäta sig med dem. Man kan inte leta efter människor i skogen nattetid utan en hund, de är ovärderliga, säger Lotta.

För Lotta betyder uppdraget mycket, men gemenskapen är minst lika viktig. Hon beskriver Hemvärdet som en plats där alla stöttar varandra och delar ett starkt engagemang – erfarenheter hon också har nytta av i sitt arbete i hemtjänsten. Framöver väntar fler utbildningar och övningar, bland annat åttadygnsövningen "Aurora" nästa år.

– Så länge jag orkar vill jag fortsätta, avslutar hon glatt.

B

Korsord

Lätt, svårt och bitvis kryptiskt.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
---	---	---	---	---	---	---	---	---

VISAR GADDARNA		SINNESRÖRELSE	TRASOR	PLATS FÖR GRÖNT AVTAL KINNET I ITALIEN	ÄR BÅDE SÄLEN OCH JÄRPEN	LÄNGST UT PÅ SVINET FÄLTET				
DRAR GÄRNA PÅ	KAN HÄNFULL BJUDA PÅ	1	ISÄR OCH DOMARKÄR	GLATT PRYDER KNOPP						
BLIR DEN GÖM STRESSAS	NÖT	3	ISKALAN AVSE	AMPERE-TIMME	FÅGLAR	ÖSYNLIG INKRÄKTARE	KRYPTISKT KAN DET BLI UTAN PASS	GJORDE FINDUG I BURKEN	LIGGER IHOP OCH I LÅDAN HALV ÅTTA	
BLIR DRILLAD	UTÖVAR KALLA	8	YAMAHA-MODELL	KAN SKJORTOR OCH OBESEGRADE VARA	KALLAS DEN TYSTA SJKKDOMEN TYCKER MÅNGA ÖM	2				
PUTTA	RIKTNING	4	SÄGEN RÄKNAS VID SMALT MÅL	MUMSAS OCH SPELAS	STRÖK BRUTEN	DEL AV VIT RÖRELSE KAN SVÄRMA		STÖDGRUPP	SKYFFELKYFFE	FULLSATT
EN I GERMANISK FOLKSTAM	LASTPLATS		INLÄGG	RENTVÅ	FÖR TOPPBESÖK KUNGSFISK		OSTEN	BRITTISK ENHET KNAPP	GÖR BRA SÅS PÅ EGEN HAND	
		5		FÖRLORADE ALLT VÄGVISARE		6				
LIKNELSER							SNÖRE ELÄNDE		VID DEN TIDPUNKTEN SISU	
FÖR TALEN OCH RÄTTEN	TVÅ LIKA						7		MASSA I FÄGELBO	9
Konstruktör: Johannes Göthlund johannes.gothlund@ovanaker.se										